

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 32Ek/1919/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121374806
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6121374806.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., IČO 35 937 874, so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava, proti povinnému: H. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XX, XXX XX T., o vymoženie 179,67 EUR, vedenom u súdneho exekútora Mgr. Viera Lesňáková, so sídlom exekútorského úradu Nám. sv. Egídia 95, 058 01 Poprad, pod sp. zn. 290EX 860/21, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 32Ek/1919/2021 zo dňa 17.01.2022, takto

rozhodol:

I. Súd uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 32Ek/1919/2021 zo dňa 17.01.2022 m e n í vo výroku I. tak, že exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku z a s t a v u j e .

II. Súd sťažnosť povinného voči výroku II. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 32Ek/1919/2021 zo dňa 17.01.2022 z a m i e t a .

III. Súd žiadnemu z účastníkov náhradu trov sťažnostného konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 17.01.2022 uznesenie, ktorým návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol (výrok I.) a povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal (výrok II.). V odôvodnení uviedol, že povinný sa návrhom na zastavenie exekúcie domáhal jej zastavenia z dôvodu premlčania vymáhanej pohľadávky, neplatnosti exekučného titulu podľa § 39 Občianskeho zákonníka z dôvodu rozporu so zákonom, pre jeho uplatnenie až po trojročnej premlčacej dobe v roku 2012 aj v kontexte s princípom ochrany spotrebiteľa. Ďalej uviedol, že Okresný súd Prešov viedol exekučné konanie pod sp. zn. 70Er/403/2012 na vymoženie povinnosti 704,60 EUR uloženej exekučným titulom - výkazu nedoplatkov z 30.03.2012. Exekúcia bola uznesením sp. zn. 70Er/403/2012 zo dňa 05.10.2017 zastavená z dôvodu nemajetnosti povinného. Po zastavení exekúcie oprávnený zaradil povinného na zoznam dlžníkov, v dôsledku čoho mu mohla byť poskytovaná len neodkladná zdravotná starostlivosť. Dňa 27.06.2019 uzavrel z dôvodu, že inak nebude môcť byť operovaný na pruh, uznanie dlhu a dohodu o jeho splátkach. Listom zo dňa 20.05.2020 povinný zaslal oprávnenému oznámenie o zániku dohody o uznaní dlhu. Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou mu na jeho sťažnosť na postup oprávneného listom zo dňa 03.03.2021 oznámil, že nezistil žiadne pochybenie, nakoľko povinný mal možnosť namietat premlčaný dlh pri doručení výkazov nedoplatkov zo dňa 30.03.2021 priamo oprávnenému alebo neskôr počas vedenej exekúcie z roku 2012 a taktiež konštatoval, že došlo k zániku uznania dlhu a dohody o jeho splátkach. Na záver povinný namietol, že v uvedenej veci sa jedná o prekážku res iudicata podľa § 230 CSP, ktorá vylučuje, aby sa o tej istej veci znova prejednávalo a rozhodlo. Oprávnený so zastavením exekúcie nesúhlasil a vymáhaný dlh nepovažoval za premlčaný. Výkazy nedoplatkov č. 1247286213 a 1247281613 nadobudli právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 21.04.2012 a stali sa spôsobilými exekučnými titulmi. Návrh na vykonanie exekúcie (EX 2332/2012) bol podaný dňa 15.06.2021, čím v dôsledku § 112 OZ premlčacia doba neplynula. Exekučné konanie EX

2332/2012 bolo právoplatne ukončené dňa 27.03.2018. Dňa 01.07.2019 nadobudla platnosť a účinnosť dohoda č. UDS4194700173, a teda ani ku dňu podpísania dohody č. UDR4194700173 predmetný dlh premlčaný nebol. Dňa 24.06.2019 došlo k podpisu Uznania dlhu a dohody o jeho splátkach, čím povinný uznal svoj dlh voči oprávnenému. Povinný na základe dohody zrealizoval úhrady v časovom rozpätí od 10.07.2019 do 06.05.2020 v celkovej sume 468 EUR a zároveň mal nárok aj na plnú zdravotnú starostlivosť. Poukázal pritom na § 110 ods. 1 a § 558 Občianskeho zákonníka. V súvislosti so zastavením exekúcie EX 2332/2012 sa oprávnený nevzdal práva na plnenie (neumožňuje mu to ani zákon č. 580/2004 Z.z.), nedošlo ani k zániku pohľadávky, ani práva oprávneného na plnenie.

2/ Aplikujúc ustanovenia § 45 ods. 2 písm. h/, § 61k ods. 1, ods. 2, ods. 5 a § 61l ods. 3 a ods. 4, § 200 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 161 ods. 1, 2, § 230 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a § 110 ods. 1 druhej vety zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník vyšší súdny úradník posúdil návrh povinného ako nedôvodný. Medzi oprávneným a povinným existuje vzťah, vyplývajúci zo zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Z tohto dôvodu je argumentácia povinného smerujúca k porušovaniu práv spotrebiteľa oprávneným bezpredmetná.

3/ Ďalej sa zaoberal povinným vznesenou námietkou premlčania. Vydaním exekučného titulu začala plynúť trojročná premlčacia doba podľa § 21 ods. 2 zákona č. 580/2004 Z. z., ktorej plynutie sa začína odo dňa právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť poisťné. V prípade posudzovanej veci pri výkazoch nedoplatkov č. 1247281613 zo dňa 30.03.2012 a č. 1247286213 zo dňa 30.03.2012, začala plynúť odo dňa 21.04.2012 (deň nadobudnutia právoplatnosti oboch uvedených výkazov nedoplatkov). Dňa 20.06.2012 bola Okresnému súdu Prešov doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a dňa 28.06.2012 bolo Okresným súdom Prešov vydané poverenie č. 5707 107201 na vykonanie exekúcie na vymoženie 704,60 Eur na základe uvedených výkazov nedoplatkov, teda v dobe začatia predchádzajúceho exekučného konania k uplynutiu premlčacej doby nedošlo. Na podporu poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR 7Cdo 154/2011 z 19.07.2012, podľa ktorého predmet premlčania „právo vymáhať poisťné“ uvádzaná právna norma spája s možnosťou oprávneného iniciovať nútený výkon rozhodnutia, nespája s ním faktické uspokojenie oprávneného, ktoré nastáva až úspešnou realizáciou (výkonom) v závislosti od zákonom upraveného postupu vymáhajúceho orgánu.

4/ Predchádzajúce exekučné konanie bolo zastavené uznesením Okresného súdu Prešov, sp. zn. 70Er/403/2012 zo dňa 05.10.2017. Po zastavení konania oprávnený a povinný uzatvorili Uznanie dlhu a dohodu o splátkach č. UDS4194700173 dňa 27.06.2019, v rámci ktorého v čl. 1 povinný uznal dlh vo výške 647,67 EUR voči oprávnenému čo do dôvodu a výšky. Na základe uvedeného povinný postupne uhradil oprávnenému pohľadávku vo výške 524,93 EUR, čo oprávnený zohľadnil pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie. Z listín predložených súdu vyplýva, že uvedené uznanie dlhu a dohoda o splátkach bola ku dňu 06.07.2020 deaktivovaná. V danom prípade mohlo však dôjsť len k zániku dohody o splátkach. Avšak pokiaľ povinný uznal svoj dlh čo do dôvodu a výšky, takéto uznanie nemožno neskôr odvolať. Odo dňa uznania dlhu (27.06.2019) začala plynúť nová 10 ročná premlčacia doba. Vzhľadom na deň podania návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie (08.06.2021) právo oprávneného, ktoré povinný písomne uznal čo do dôvodu a výšky, premlčané nebolo. K námietke právoplatne rozhodnutej veci, ktorá súvisela s vyššie uvedeným rozhodnutím Okresného súdu Prešov, vyšší súdny úradník uviedol, že z odôvodnenia tohto uznesenia vyplýva, že dôvodom pre zastavenie exekúcie bola skutočnosť, že súdny exekútor nezistil žiadny postihnuteľný majetok povinného a je zrejmé, že majetok povinného by nestačil ani na úhradu trov exekúcie. Vzhľadom na to súd v zmysle ustanovenia § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017 exekúciu zastavil. S prihliadnutím na uvedené skutočnosti, však konanie vedené na Okresnom súde Prešov bolo zastavené na základe procesnoprávných skutočností a teda nemôže ísť o prekážku rozhodnutej veci, ktorá by bránila vedeniu exekúcie v konaní vedenom Okresným súdom Banská Bystrica.

5/ Nakoľko povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, vyšší súdny úradník podaný návrh na zastavenie exekúcie považoval za nedôvodný. Povinný si v rámci podania návrhu na zastavenie exekúcie uplatnil nárok na

náhradu trov exekučného konania. Vzhľadom na to, že súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol, povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal.

6/ Voči uzneseniu podal povinný sťažnosť, v ktorej uviedol, že má zato, že exekučný súd uznesením porušil jeho právo na spravodlivé súdne konanie, dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Vyšší súdny úradník sa v napadnutom rozhodnutí nevysporiadal s jeho tvrdeniami o neplatnosti exekučných titulov podľa § 39 Občianskeho zákonníka, z dôvodu, že oprávnený si tieto nedoplatky uplatnil až po trojročnej premlčacej dobe v roku 2012. Keďže oprávnený je štátnou inštitúciou a je zastupovaný právnikmi, muselo mu byť jasné, že v roku 2012 si nemôže uplatňovať nárok na nedoplatky za obdobia od 05/1995 do 01/2003 a od 06/2006 do 07/2006 a mal od nich upustiť. Ale naopak využil lesť (rozpor s dobrými mravmi), že povinný nemá znalosti o premlčacích lehotách a nebude ich namietat a tak sa výkazy nedoplatkov obchádzaním zákona o premlčaní a v rozpore s dobrými mravmi stali exekučným titulom. V rozpore s dobrými mravmi bolo už konanie oprávneného, keď ten neupozornil povinného po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o zastavení exekúcie, že jeho dlh naďalej trvá, ale dozvedel sa to až v nemocnici, keď potreboval chirurgický zákrok. Následne pod tlakom a hrozbou, že ak neuzná dlh a nepodpíše splátkový kalendár, nebude môcť byť operovaný, uznal tento dlh a splátkový kalendár, ktorý je ale neplatným právnym úkonom, lebo bol vykonaný v rozpore s dobrými mravmi. V napadnutom uznesení sa súd žiadnym spôsobom nevysporiadal s oznámením Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, z ktorého jednoznačne vyplýva, že na základe žiadosti povinného zo dňa 20.05.2020 došlo k zániku uznania dlhu a dohody o splátkach, nakoľko táto dohoda bola uzatvorená v rozpore s dobrými mravmi a za nápadne nevýhodných podmienok. V čase uzatvárania dohody nárok oprávneného bol v celom rozsahu premlčaný, o čom však oprávnený povinného neinformoval. Povinný má za to že takýmto konaním oprávneného bol uvedený do omylu, keďže v čase uzatvárania dohody pohľadávka oprávneného bola premlčaná.

7/ Mal za to, že je absolútne nespravodlivé, aby pre liknavý a zavádzajúci postup oprávneného mal zaplatiť dlžnú sumu, keďže voči tejto pohľadávke oprávneného riadne vzniesol námietku premlčania a potom doručením prejavu vôle oprávnenému, pohľadávka oprávneného zanikla. Súd nesprávne posúdil, že ak povinný uznal svoj dlh čo do dôvodu a výšky, takéto uznanie nemožno neskôr odvolať. Uznanie je od počiatku neplatným právnym úkonom, lebo bolo vykonané pod nátlakom a v rozpore s dobrými mravmi. Preto súd aj nesprávne konštatoval že nedošlo k premlčaniu vymáhania dlhu na strane oprávneného podľa § 21 ods. 2 zákona č. 580/2004 Z.z., keďže neexistuje žiadny dôvod na aplikáciu 10 ročnej premlčacej doby. Predchádzajúce exekučné konanie bolo zastavené uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 70Er/403/2012 zo dňa 05.10.2017 (právoplatnosť nadobudlo dňa 27.03.2018) a vzhľadom na deň podania návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie (08.06.2021), márne uplynula aj trojročná premlčacia doba oprávneného na vymáhanie dlhu. Vzhľadom na vyššie uvedené žiadal, aby súd zrušil uznesenie v celom rozsahu, vyhovel jeho návrhu na zastavenie exekúcie a priznal mu náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Povinný si vyčísľil trovy konania za podanie sťažnosti na 30 Eur (náhrada za stratu času a peňazí pri spísaní sťažnosti 8hod x výška minimálnej mzdy 3.50 Eur/hodinu, t.j. 28 Eur a taktiež 2 Eur - náhrada poštovného v súvislosti s podaním sťažnosti na poštovú prepravu).

8/ Oprávnený sa s rozhodnutím ako aj s odôvodnením uznesenia súdu v celom rozsahu stotožnil, považoval ho za dostatočne odôvodnené a preskúmateľné. Skutkové zistenia súdu ako aj právne posúdenie veci považoval za správne. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie a rovnako ani v sťažnosti zo dňa 17.02.2022 nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu a neexistencii dôvodu zastavenia exekúcie ani podľa osobitného predpisu. V nadväznosti na rozhodnutie súdu o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie sa oprávnený stotožnil aj s II. výrokom súdu o nepriznaní nároku povinného na náhradu trov exekučného konania. Oprávnený trvá na tom, že návrh povinného na zastavenie exekúcie ako aj sťažnosť zo dňa 17.02.2022 sú nedôvodné. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby súd sťažnosť povinného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 32Ek/1919/2021 zo dňa 17.01.2022 v celom rozsahu zamietol a uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 32Ek/1919/2021 zo dňa 17.01.2022 potvrdil.

9/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

10/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužívajú.

11/ Podľa § 250 ods. 2 CSP ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

12/ Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a/ po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b/ exekučný titul bol zrušený, c/ je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d/ sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

13/ Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

14/ Podľa § 21 ods. 2 zákona č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení a o zmene a doplnení zákona č. 95/2002 Z.z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení zákona č. 718/2004 Z.z.) právo vymáhať poistné, úrok z omeškania a úhradu za zdravotnú starostlivosť podľa odseku 1 sa premlčí uplynutím troch rokov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o uložení povinnosti zaplatiť poistné, úrok z omeškania alebo úhradu za zdravotnú starostlivosť, ak nie je ustanovené inak.

15/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že sťažnosť povinného je vo vzťahu k výroku I. napadnutého uznesenia, dôvodná.

16/ V zásade všetky tvrdenia povinného smerovali k tomu, že pohľadávka oprávneného je premlčaná. V tejto veci je nesporným, že vzťah medzi oprávneným a povinným vznikol na základe verejného zdravotného poistenia, teda nejde o súkromnoprávny vzťah, ale jedná sa o verejnoprávny vzťah. Vyšší súdny úradník správne uviedol, že na taký vzťah nemožno aplikovať právne predpisy o ochrane spotrebiteľa a správnym bolo i posúdenie, že exekučný titul, nemožno považovať za neplatný právny úkon podľa § 39 OZ pre rozpor so zákonom, ani dobrými mravmi, a to ani v prípade, že priznalo premlčané právo. Rozhodnutie orgánu verejnej moci nie je právnym úkonom (právnym úkonom v súkromnoprávných vzťahoch sa rozumie prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv a povinností, ktoré právne predpisy spájajú s týmto prejavom), ale výsledkom jeho rozhodovacej činnosti, zverenej mu zákonom. Premlčanie pohľadávok z verejného zdravotného poistenia upravuje zákon č. 580/2004 Z.z., a to v dvoch rozdielnych prípadoch, ktoré povinný zjavne nerozlišuje - právo zdravotnej poisťovne uplatniť nárok na poistné (ods. 1) a právo vymáhať poistné a úrok z omeškania (ods. 2). Námietku premlčania podľa § 21 ods. 1 (právo zdravotnej poisťovne uplatniť nárok na poistné (§ 17 ods. 8, § 18 a § 19 ods. 9) a nárok na úhradu za zdravotnú starostlivosť [§ 9 ods. 7 písm. a), b) a e]) sa premlčí uplynutím piatich rokov odo dňa splatnosti poistného alebo úhrady za zdravotnú starostlivosť) mohol povinný vzniesť len v konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul, pretože na premlčanie sa prihliada len na námietku (nie ex offa). Ak bol povinný v základnom konaní pasívny, nedovolal sa premlčania. Vzhľadom k tomu, že exekučný súd nemôže posudzovať okolnosti, ktoré predchádzali vzniku exekučného titulu (vrátane skúmania, či bol nárok v čase vydania rozhodnutia - exekučného titulu - premlčaný), sú jeho tvrdenia o neplatnosti exekučného titulu z uvedeného dôvodu bez právneho významu. Exekučný súd nie je oprávnený zaoberať sa skutočnosťami, ktoré predchádzali vydaniu exekučného titulu.

17/ Pre rozhodovanie o zastavení exekúcie môžu mať význam len tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu. Za takú skutočnosť možno považovať námietku premlčania nároku priznaného exekučným titulom, ktorá začala plynúť po vydaní exekučného titulu, a to v zmysle § 21 ods. 2 zákona č. 580/2004 Z.z.. Táto premlčacia doba je trojročná a je počítaná odo dňa právoplatnosti rozhodnutia (o uložení povinnosti zaplatiť poistné a úrok z omeškania). Vyšší súdny úradník však takto vznesenú námietku nesprávne právne posúdil. Právnym posúdením veci je aplikácia práva na zistený skutkový stav. Je to činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme,

ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri tejto činnosti rieši právne otázky (questio iuris). Ich riešeniu predchádza riešenie skutkových otázok (questio facti), teda zistenie skutkového stavu. Právne posúdenie je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval. V tejto súvislosti za zásadne nesprávne sudca považoval závery prijaté vyšším súdnym úradníkom, že povinný dňa 27.06.2019 na základe uznania dlhu a dohody o jeho splátkach č. UDS4194700173 uznal dlh podľa § 558 OZ a § 18 ods. 3 zákona č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení, ktorý mu oprávnený povolil splatiť splátkovým kalendárom, od ktorého dňa začala plynúť nová 10-ročná premlčacia doba, a preto pohľadávka v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie nebola premlčaná.

18/ Exekúcia sa vykonáva na podklade exekučných titulov - výkazov nedoplatkov vydaných Všeobecnou zdravotnou poisťovňou, a.s., č. 1247281613 zo dňa 30.03.2012 a 12472861213 zo dňa 30.03.2012. Oba exekučné tituly nadobudli právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 21.04.2012. V konaní nebolo sporné, že oprávnený na podklade uvedených exekučných titulov už viedol exekučné konanie pred Okresným súdom Prešov, sp. zn. 70Er/403/2012. V čase začatia exekučného konania pred Okresným súdom Prešov (v júni 2012) nebola pohľadávka oprávneného premlčaná a s poukazom na závery rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo 154/2011 z 19.07.2012, nemusela byť v uvedenom konaní vymožená v trojročnej premlčacej dobe. Exekučné konanie na Okresnom súde Prešov právoplatne skončilo v roku 2017 jej zastavením, pričom z nijakého ustanovenia zákona č. 580/2004 Z.z. nevyplýva, že by sa jej plynutie malo obnoviť. Na vzťah z verejného zdravotného poistenia, t.j. verejnoprávny vzťah, nemožno bez ďalšieho aplikovať predpisy súkromného práva (napr. Občiansky zákonník, Obchodný zákonník). Úprava premlčania obsiahnutá v ustanovení § 21 ods. 2 zákona č. 580/2004 Z.z. stanovuje 3 ročnú premlčaciu dobu bez toho, aby upravená jej prerušenie alebo pretrhnutie ako je to zakotvené v predpisoch súkromného práva. Ani na základe vyššie uvedeného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR nemožno prijať záver, že by sa po skončení exekučného konania malo plynutie premlčacej doby predĺžiť alebo obnoviť. V uvedenej veci nejde ani o repodaj v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní (ďalej len „ZoUNEK“), kde v § 9 ods. 2 je výslovne upravené, že pohľadávka vymáhaná v starej exekúcii sa po ukončení exekučného konania podľa tohto zákona nepremilčí skôr, ako uplynie jeden rok; to platí rovnako, ak osobitný predpis umožňuje nariadiť výkon rozhodnutia do určitej doby. Preto, ak bola predchádzajúca exekúcia neúspešná (zastavená pre nemajetnosť povinného), jej právoplatným skončením uplynula premlčacia doba nároku priznaného exekučnými titulmi a k jej predĺženiu nemohlo dôjsť ani na základe uznania záväzku, ktorý je súkromnoprávnym inštitútom. Súd má za to, že verejnoprávna povaha zdravotného poistenia taký inštitút vylučuje, pretože voči sebe nestoja rovnocenné právne subjekty ako je tomu pri súkromnoprávných vzťahoch. Súkromnoprávne vzťahy sú založené na princípoch právnej rovnosti ich subjektov; práva a povinnosti, ktoré sú obsahom právnych vzťahov tejto povahy, vznikajúce na základe prejavov vôle vyplývajú z princípu autonómie vôle ich subjektov a napr. ako rovnocenné subjekty si aj môžu predĺžiť plynutie premlčacej doby (uznaním práva alebo záväzku). Verejnoprávny charakter verejného zdravotného poistenia vyplýva priamo z § 2 ods. 2 ZoZP, preto aj všetky právne vzťahy, ktoré vznikajú na jeho základe, vrátane z toho plynúcich práv a povinností ich subjektov, sú verejnoprávnymi. Vo verejnoprávných vzťahoch účastníci nemajú autonómne a rovnoprávne postavenie, ale ich vzťahy sú postavené na princípe nadriadenosti a podriadenosti subjektov (princíp subordinácie), a z takého vzťahu potom vyplývajú nadradenému subjektu (v tomto prípade oprávnenému) rôzne oprávnenia, vrátane uplatňovania sankcií (napr. aj tým, že dlžníkovi z verejného zdravotného poistenia uhrádza v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 580/2004 Z.z. len neodkladnú zdravotnú starostlivosť). Ak dlh povinného voči oprávnenému, ktorý vznikol ako nedoplatok na zdravotnom poistení, je dlhom podľa práva verejného, spravuje sa aj tento dlh rovnakými princípmi, ako napr. nedoplatky na daniach, pokutách, penále, peňažných trestoch a pod. Na vznik, trvanie, zmenu, ale ani na zánik takejto pohľadávky potom nemožno nahliadať podľa ustanovení práva súkromného, a to ani vtedy, ak sa v oblasti verejného práva používajú ustanovenia OZ alebo ObZ preto, že na použitie uvedených predpisov odkazuje zákon z oblasti práva verejného (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 20. februára 2003, sp. zn. SŽ-o-KS 87/03, R 8/2005). Už len pre úplnosť veci možno dodať, že pri súkromnoprávných vzťahoch platí, že zamýšľané účinky uznania dlhu môže mať len uznanie nepremilčaného dlhu. Uznanie zakladá právnu domnienku existencie dlhu v čase jeho uznania len vtedy, ak dlžník, ktorý dlh uznal, o premlčaní vedel. Ak dlžník nevedel o premlčaní, či už pre skutkový (error facti) alebo pre právny omyl (error iuris), napríklad pretože nepoznal ustanovenia o jeho premlčaní, jeho uznanie nemá právne účinky uznania dlhu (napr. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31.08.2017, sp. zn. 12Co/121/2017). S ohľadom na okamih nadobudnutia

právoplatnosti exekučných titulov (21.04.2012), premlčiaciu dobu stanovenú ustanovením § 21 ods. 2 zákona č. 580/2004 Z.z. (3 roky od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutí), ktorá uplynula zastavením exekúcie na Okresnom súde Prešov v roku 2017 a okamih doručenia návrhu na vykonanie exekúcie tunajšiemu exekučnému súdu (08.06.2021), je nutné konštatovať, že nárok vymáhaný exekučnými titulmi bol už v čase začatia exekučného konania premlčaný s tým, že uznanie dlhu povinným v zmysle § 558 OZ (ako už bolo súdom vyššie vysvetlené) nevyvolalo účinky „predĺženia“ jeho premlčacej doby.

19/ Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a právne dôvody, sa povinný vznesenou námietkou dovolal premlčania vymáhaného nároku a táto skutočnosť je zákonným dôvodom zastavenia exekúcie vymedzeným v § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku. Preto postupom podľa § 250 ods. 2 CSP zmenil sudca rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka vo výroku I. tak, že exekúciu podľa ustanovenia § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku zastavil.

20/ Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

21/ Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku má povinný voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

22/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

23/ Vo vzťahu k výroku II. napadnutého uznesenia, ktorým vyšší súdny úradník nepriznal povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania, posúdil sudca sťažnosť povinného ako nedôvodnú. Trovy, ktoré možno priznať povinnému v exekučnom konaní sú len jeho výdavky na zastupovanie v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie (§ 199a ods. 2 Exekučného poriadku). Povinný nebol v konaní zastúpený, preto mu žiadne trovy v zmysle Exekučného poriadku nevznikli. Rozhodnutie vyššieho súdneho tak bolo v tejto časti vecne správne, v dôsledku čoho sudca sťažnosť povinného voči výroku II. napadnutého uznesenia zamietol podľa § 250 ods. 1 CSP. Z rovnakých dôvodov sudca nepriznal žiadnemu z účastníkov náhradu trov sťažnostného konania, tak ako je uvedené vo výroku III. tohto rozhodnutia.

24/ O trovách súdneho exekútora rozhodne vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (